

АХМЕТ ЗОГУ

Данашња Албанија то је Ахмет Зогу. Ушао је у политику врло рано. Као дечак још он је противник свога рођака по мајци Есад-паше, па тражи наслона на нас. Тада је само претстављао једно племе, разговарао с нашим командантима у Дебру, те водио политику Мата и своје куће у њему. То му помаже у извесном тренутку да сачува главу. А Есад би га тако радо обесио по познатом кратком поступку.

Знао је врло добро и Ахмет Зогу шта га чека ако падне шака Есаду, па је то по сваку цену избегавао. Али је зато имање Есадово конфисковала нова Албанија, он убијен у Паризу, а кад је данашњи председник поручивао огрлице ордена Скендербеговог ушли су ту сви историјски Албанци, па и Исмаил Кемал Влора, само не Есад-паша.

Тринаесте године нису само Малисори и Доњодебарци напали на нас. Морало је ту бити и Маћана. Али кад се ми враћамо беже и Елез Јусуф и Шаћир Дема, док Ахмет-бег шаље поклизаре, који изјављују да је он био противан целој тој авантури, те је Мат остао миран.

Петнаесте се године политички хоризонт Ахмета Зогу проширио даље од Два Брата и Ћафа Мура. Он је у Нишу, где уверава Пашића о потреби тешње сарадње с Албанијом, у којој наравно не треба да буде Есад-паша. Пашић га скептички посматра и не верује у велику моћ тога младог човека. А кад се те исте године неки наши војници враћају без команде преко Мата голи и боси сретну Ахмет-бега.